

Po dvoutýdenním pobytu v pardubické nemocnici opustila naše řady, symbolicky v den 22. února 2021, legenda pardubického dívčího skautingu

sestra Dagmar Bednářová - Šavra.

Dlouholetá členka náčelnictva DK, nositelka stříbrného trojlístku a podrádkyně Východočeské družiny SO opustila tento svět ve věku 94 roků.

Ses. Šavra jako obětavá skautská činovnice a vůdkyně LŠ obdržela kromě jiných ocenění doživotní členství v čestném Svojsíkově oddíle v r. 1990. Vyznamenání Řádem stříbrného trojlístku obdržela v r. 1995.

Ses. Vlasta Macková na ses. Šavru v r. 1990 vzpomínala: „Přiznám se, že jsem dost dlouho nevěděla, jak dovede nadchnout kolektiv. Když spustila na svou flétničku, viděla jsem najednou „krysařku“. Jí vedené kurzy a lesní školy v letech 1968-1970 i po r. 1990 byly plné překvapení, smíchu i dobrodružství. Proto jsem první návštěvu z WAGGGS – Inger Christensenovou – vezla do Hradce, kde zasedala krajská rada a kde se Inger setkala se skautkami mimo Prahu. I ji Šavra rozezpívala.

Stejně ocenila její DLŠ v Miletíně i Judy Ellis, která vedla první „anglický tábor“ u nás. Před návratem do Anglie jsme navštívily tuto školu a instruktorky angličtiny propadly zde kouzlu lasování.

V r. 1996 svolala Šavra do Miletína sraz absolventek jí vedených škol. Setkaly jste se tu s Markétou Daňkovou ze Zlína a s Kvítkem z Kroměříže, snad jedinou předsedkyní OR. Nevím, jestli Šavra věděla, že vozím po lesních školách její fotografii z londýnského muzea voskových figur 'v rozhovoru se Zakladatelem skautingu'.

V r. 1996 byl tedy jen krůček k tomu, abychom při jejích sedmdesátinách překvapily Šavru, v osobním životě stále hledající oporu ve skautské výchově, aby mohla obstát ve všedním životě, a představily ji jako „hrdinku“ dvou novinových zpráv při naší večerní besedě. Anglické Timesy „vedly“ jen krátkou zmínku o české skautce, která se přes noc ukryla v muzeu voskových figur, zato bulvární žurnál zaznamenal, že se ukryté cizince podařilo pomocí flétny probudit k životu Lorda B.-P. a uvedl dokonce jejich vzájemný rozhovor, který se točil kolem změn v naší organizaci. Dám na doporučení recenzentky a ocituju závěr této zprávy: „Říkala jsi, že bydlíš v Pardubicích? Tak jim ukažte, zač je v Pardubicích perník!“

Rádkyně Pražské družiny SO Vladimíra Hůlková – Amálka vzpomíná: „Se Šavrou jsem se setkala na několika DLŠ, kde přednášela tělesnou výchovu. Její pohybovky, tanečky a zpěv byly nezapomenutelné. Dokázala rozpohybovat i úplná nemehla. :-)“